

Forfatter: Brorson, Hans Adolph

Titel: Ak Fader! lad dit Ord og Aand

Citation: Brorson, Hans Adolph: "Ak Fader! lad dit Ord og Aand", i Brorson, Hans Adolph: *Svane-Sang ; Lissabon ; Mindre digte ; Prosaskrifter ; Tillæg : Paul Diderichsen: Filologisk redegørelse.* Arthur Arnholtz: *Brorsons vers- og sangkunst.* - 1956, 1951-56, s. 57.
Onlineudgave fra Arkiv for Dansk Litteratur: <https://tekster.kb.dk/catalog/adl-texts-brorson03grval-shoot-workid63762/facsimile.pdf> (tilgået 13. marts 2024)

Anvendt udgave: Svane-Sang ; Lissabon ; Mindre digte ; Prosaskrifter ; Tillæg : Paul Diderichsen: Filologisk redegørelse. Arthur Arnholtz: *Brorsons vers- og sangkunst.* - 1956

Og Aandens Naade skænkte.
O dybe Vand! fordi
Den al min Nød nedsenkte.
O spøde Stund! hvori
Jeg baaren blev saa fri.

2.

Du Naade-Dagning est,
Mit Haahes Morgen-Røde,
Min første Fryde-Fest,
Kan al mit Liv forsøde.
Hvi skulde ej bestaae,
Hvad plantet er ved Aae?
Thi er jeg vel til Modc
Ved HErrrens Huses Gode.
Men JEsu! selv forteen,
At og din Kirke-Pode
I Dommen er en reen
Min Viinstoks Art og Green.

Nr. 304. - XXI.

1.

A k Fader! lad dit Ord og Aand
Dog ret faa Overhaand!
Og see, hvor fuld din Urtegaard
Af Torn' og Tidsel staaer!

1. 8: Ap. G. 2, 38; Tit. 3, 5. — 1, 10: *den* dæben. — 1, 12: *baaren* født, genfødt, Joh. 3, 3; *frid*: Dæben friser fra dæden og djevelen (katekismen). — 2, 2: *Haabes* håb. — 2, 6: *ved Aae* jfr. 1, 1-2; et træ, der er plantet ved vandet, visner ikke. — 2, 7: *(til) dærtor*. — 2, 9: *forteen* giv. — 2, 10: *Pode* her podekvist, se under nr. 10, 1, 3; *Kirke-Pode*, den, som er indpodet i kirken, jfr. Rom. 11, 17 flg. og Kirke-Ritual 1685: *at* [Barnet] maa, naar det opvexer, blive ved Christum, ligesom det nu ved Dæbmen er indpodet udi hæmnen; *taukaa om Indpodning i Kristus* selv ligger bagved i 1, 12. — 2, 12: *min Viinstok* Kristus som det vintræ, hvorpa jeg er en gren, Joh. 15, 5.

Nr. 304. - XXI. Original. En treenighedssalme med et vers rettet til hver af de tre gudommelige personer. Sammen, hvilke udgangspunkter er ordet og Aanden, har karakter af et neddrab, og baggrunden må være den tilhøegang i kristeligt liv, som på forskellig måde gjorde sig gældende fra midten af det 18. århundrede. Om Brorsons sorg herover har vi vidnesbyrd i hans visitatsberetninger fra 1751 og fra Arne og omkring 1760. Den spores også i digtet om Lissabone undergang, 1756, og i hans latinske afhandling De voxilo ecclesiar, 1790, se L. J. Koch, Salmedigteren Brorson 1791, s. 140 ff., 21932, s. 148 ff.; Brorson-Studier 1998, s. 48 ff., 53. — 1, 3: *din Urtegaard* kirken. — 1, 4: jfr. Mt. 7, 16; 13, 7; Hebr. 6, 8.

Din Vext du her vel har. 29
Men ak! hvor tynd og rar.
Hvor lidet er dog Kraften kient
Af Ord og Sacrament.

2.

O JEsu, JEsu! kom dog smart
At see din Viinggaards Art.
Af døbte vrimler Stad og Land,
Men hvor er Troens Brand?
Hvad heder det, vi veed,
Hvad Død du for os leed;
Dog taales Sathans fule Verk
Iblast os lige sterk.

3.

O Hellig Aand! for dig, vor Skat,
Vi græde Dag og Nat.
Kom, giv os samme Lys og Kraft,
Vor' Formand før har haft,
Da Christendommen stod,
Som Træ, ved deiligt Rod,
Saa oven fuld af Frugters Sne^e
Og Purpur. Lad det skee!

1, 6: rar] sjælden, sparsom. — 2, 1-2: jfr. Ex. 5, 1 fig. — 2, 1: kom dog smart] Der menes ikke Jesu komme på den yderste dag; men der bedes om, at han vil komme hædeligt for at gribe ind mod kirkenes nad. — 2, 2: Art] (årlige) beskæftning. — 2, 5: hvad heder det] hvad betyder et hjælper det? — 2, 7: fule] radne, næstige. — 3, 1: for dig] at hengsel efter dig. — 3, 4: Formand] forgængere, om tidligere kristenlæger, jfr. nr. 222, 2. — 3, 6: ved] her vet: med. — 3, 7: oven fuld] overfyldt. — 3, 7-8: Frugters Sne^e og Purpur] Billedet har en ejendommelig skenhed; men det er dunkelt. Man har villet forstå det om frugtblomstringen (G. Koch, mundtlig), hvor nogle træer står med hvide, andre med røde blomster, varslende om de frugter, der skal komme. Men dels synes der at være tankt på et enkelt træ (som Træ, ved deiligt Rod), ikke på en flerhed; dels er det efter bibelsk tankegang frugterne, ikke blomsterne, der gælder om i kristendommen, se f. eks. Mt. 7, 16 fig.; Joh. 15, 2-8, 16; Gal. 5, 22; Fil. 1, 11. Den frugt, som billedet da siger til, kan sikkert ikke være nogen anden end æblet, og der må være tankt på, at æbler til er hvide på den ene side, røde på den anden; Sne^e er et vel stærkt digterisk udtryk.